



**KRAJSKÝ ÚŘAD**  
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ  
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava



Čj.: MSK 120358/2024  
Sp. zn.: KPP/8311/2024/Kra  
067.1 S5  
Vyřizuje: Mgr. et Mgr. Hana Krátká  
Odbor: Odbor kultury a památkové péče  
Telefon: 595 622 740  
Fax: 595 622 126  
E-mail: posta@msk.cz  
Datum: 2024-09-09

## Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen „správní orgán“), jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče ve smyslu stanovení § 28 odst. 2 a § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“) a dále podle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), rozhodl v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední dne 27. 3. 2024 podle § 78 přestupkového zákona a § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., památkového zákona, takto:

obviněný z přestupku, pan [REDACTED]

### se uznává vinným

z neúmyslného spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) památkového zákona, kterého se dopustil dne 16. 11. 2023 před 10:58 hodin tím, že na parcele č. 900/23, v katastrálním území obce Vrchy, okr. Nový Jičín (GPS 49°44'33" S 17°53'54" V) pomocí detektoru kovů zn. Nokta Simplex ultra, výr. č. 23060305029 prováděl detektorovou prospekci, ačkoliv není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21 odst. 2 památkového zákona, čímž se z nedbalosti dopustil přestupku provádění archeologického výzkumu v rozporu s ust. § 21 odst. 2 památkového zákona a

tímto spáchal

přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. g) památkového zákona za což se mu ukládá:

- I. podle § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona **pokuta ve výši 10 000 Kč, slovy =deset tisíc korun českých=**
- II. podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) a ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692  
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692  
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800



www.msk.cz



č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost uhradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) památkového zákona, ve výši 1 000 Kč, slovy =jeden tisíc korun českých=.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Moravskoslezského kraje č. 70017-1650676349/0800, variabilní symbol 1100000030.

Označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

## Odůvodnění

### I.

Správní orgán dne 5. 12. 2023 obdržel od Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územního odboru Nový Jičín, obvodního oddělení Fulnek (dále jen „policie“ nebo „policejní hlídka“) „Oznámení přestupku“, jehož přílohou byl Úřední záznam, výpis z katastru nemovitostí a fotodokumentace.

Přestupku se [redacted] (dále jen „obviněný“) dopustil tím, že „dne 16. 11. 2023 v 10:58 hod. v katastrálním území obce Vrchy, okr. Nový Jičín, parcela č. 900/23 – vlastník Lesy České republiky, s.p., GPS 49°44'33" S 17°53'54" V, za pomoci detektoru kovu zn. Nokta Simplex ultra, vyr. č. 23060305029, tímto detektorem lokalizoval pod zemí neznámý kovový předmět, a poté začal předmět vykopávat krumpáčem, přičemž našel nevybuchlou municí, čímž je podezřelý, že prováděl v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický průzkum, přestože není oprávněnou osobou k výzkumům podle § 21a odst. 2 nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4 zák. č. 20/1987 Sb.“ Dále z úředního záznamu vyplývá, že oznámení policii ČR provedl sám obviněný, když při nález kovového předmětu připomínajícího nevybuchlou municí tento nález telefonicky oznámil na linku 158. Přivolaná policejní hlídka pak na místě zjistila, že se nejedná o náhodný nález, ale že obviněný prováděl detektorovou prospekci za účelem nalezení kovových předmětů pod zemí. Obviněný policejní hlídce, jak vyplývá z úředního záznamu, uvedl, že se: „dnešního dne 16. 11. 2023 vydal na procházku s detektorem kovu, aby vyhledával zakopané předměty pod zemí. V lese u obce Vrchy, za pomoci detektoru kovu značky Nokta Simplex ultra s v. č. 23060305029, lokalizoval pod zemí neznámý kovový předmět. Následně začal předmět vykopávat krumpáčem a odhalil jeho část. Odhalená část předmětu nápadně připomínala zadní část dělostřeleckého granátu, proto se rozhodl nález oznámit na linku 158.“ Dále uvedl, že nevykonává zaměstnání jako archeolog a hlídce na místě nepředložil potvrzení o spolupráci s archeology jako legální amatérský spolupracovník. Předložil pouze Povolení Březovské zemědělské a.s. k čištění zemědělské půdy od kovových předmětů za pomoci detektoru kovů. V tomto dokumentu se uvádí: „Březovská zemědělská a.s. vydává povolení panu [redacted] k vyčištění zemědělské půdy od kovových předmětů detektorem kovů. Toto povolení je platné od 1. 6. 2022 a to na dobu neurčitou, vztahuje se pouze na pozemky, které tato firma obhospodařuje.“

Součástí Oznámení přestupku je výpis z katastru nemovitostí, ze kterého vyplývá, že vlastníkem pozemku, na kterém obviněný prováděl svou činnost, tj. parc. č. 900/23, k. ú. Vrchy, je Česká republika a právo hospodařit na tomto pozemku má subjekt Lesy České republiky, s. p., se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové.



Součástí Oznámení přestupku je také 13 fotografií:

Foto 1 – pan [redacted] s detektorem kovů a krumpáčem

Foto 2 – pan [redacted] s detektorem kovů a krumpáčem

Foto 3 – detektor Nokta Simplex ultra

Foto 4 – detektor Nokta Simplex ultra

Foto 5 – detektor Nokta Simplex ultra

Foto 6 – detail čísla detektoru Nokta Simplex ultra

Foto 7 – detektor Nokta Simplex ultra

Foto 8 – Povolení Březovské zemědělské a.s. k čištění zemědělské půdy od kovových předmětů za pomoci detektoru kovů

Foto 9 – místo nálezu

Foto 10 – místo nálezu

Foto 11 – místo nálezu

Foto 12 – lokace GPS místa nálezu

Foto 13 – lokace GPS místa nálezu

Prvním úkonem v řízení bylo vydání příkazu (č. j. MSK 44911/2024) dne 27. 3. 2024 na základě ustanovení § 90 odst. 1 přestupkového zákona a § 150 správního řádu, jelikož správní orgán považoval skutkové zjištění za dostatečné. Bohužel doručení příkazu se podařilo až při třetím pokusu, neboť obviněný se nezdržoval v místě trvalého pobytu a poštu nepřebíral. Příkaz byl postupně odeslán dne 27. 3. 2024, 3. 5. 2024 a 29. 5. 2024. Obviněný následně v zákonné lhůtě podal proti příkazu odpor (dne 13. 6. 2024 pod č. j. 82745/2024). Podáním odporu se příkaz zrušil a v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu, bylo pokračováno v řízení.

Podání odporu obsahovalo i vyjádření obviněného, z tohoto důvodu již obviněný nebyl vyzván k vyjádření svého stanoviska dle ustanovení § 36 odst. 2 správního řádu.

Vyjádření obviněného:

*„S obviněním ze spáchání přestupku nesouhlasím, na parcele č. 900/23 v katastru obce Vrchy jsem neprováděl detektorovou prospekci, ale jen jsem šel na tuto parcelu vykonat potřebu z vedlejší parcely, kterou vlastní Březovská zemědělská společnost. Na parcele zemědělské společnosti jsem prováděl čištění půdy od kovových předmětů. Na tuto činnost mám od této společnosti povolení. Detektor kovů jsem si vzal sebou. Po odložení na zem detektor detekoval kovový předmět. Po odhrnutí jehličí ze země částečně vyčníval předmět připomínající granát. Tento jsem vykopal a nález ohlásil Policii, která zajistila jeho likvidaci.*

*Z vašeho oznámení o spáchání přestupku jsem byl velmi nemile překvapen. Za to, že jsem nahlásil nebezpečný předmět, který mohl ohrozit život nebo zdraví osob mám zaplatit pokutu.“*

Správní orgán posoudil stanovisko obviněného a došel k tomuto názoru: Obviněný prováděl průzkum terénu detektorem kovů, což je detektorová prospekce, za účelem nalezení kovových předmětů. Tedy mimo jiné i archeologizovaných předmětů, tj. takových, které prošly určitým stádiem archeologizace (po určitou dobu uloženy v zemi), a které mají svůj historický význam. Pokud by se jednalo pouze o předměty, které jsou těsně pod povrchem půdy, pak by na pozemcích obhospodařovaných zemědělci, byly již dávno z půdy vytaženy; např. při orání. Muselo se tedy převážně jednat o předměty, které jsou hlouběji než vrstva, která je běžně narušena orbou, a zde již neodborným výkopem může dojít k narušení nálezových okolností předmětu archeologického významu. Z úředního záznamu vyplývá, že se v případě dělostřeleckého granátu nejednalo o náhodný nález, ale naopak, že nález byl učiněn po záměrném odkrytí zeminy prostřednictvím krumpáče. Tato skutečnost vyplývá jak z úředního záznamu policie, který obviněný na místě nepopřel, tak z příložených



fotografií (fotografie č. 12), kde je zobrazen dělostřelecký granát uprostřed výkopu, nikoliv pouze v odhrnutém jehličí (listí), jak uvádí obviněný ve svém následném vyjádření. Prohlášení obviněného se tedy krajskému úřadu jeví jako účelové, učiněné s časovým odstupem a po rozmyslu. Dále pak lze předpokládat, že pokud obviněný opustil prostor, kde měl údajně povoleno vyhledávat předměty a detektor odložil, aby vykonal potřebu, pak by bylo na místě detektor vypnout, aby se např. šetřila baterie, nikoliv, odložit jej zapnutý, aby sám mohl detekovat blízký kovový předmět. Mimo to, jak je patrné z katastrálních map a souřadnic GPS, které zaznamenala policejní hlídka, dělostřelecký granát se nacházel více než 60 metrů od nejbližší hranice pozemku společnosti Březovská zemědělská; navíc celý terén je výrazně zalesněn.

Správní orgán posuzoval jednání obviněného v souvislosti s těmito ustanoveními zákonů:

Dle ustanovení § 21 památkového zákona je oprávněn provádět archeologické výzkumy pouze Archeologický ústav Akademie věd České republiky. Ministerstvo kultury pak může na žádost a v odůvodněných případech po dohodě s Akademií povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen „oprávněná organizace“). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) památkového zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4. Správní orgán v tomto případě může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Dle § 23a odst. 1 památkového zákona movité archeologické nálezy jsou vlastnictvím kraje, nejsou-li vlastnictvím státu nebo obce podle odst. 2 památkového zákona.

Dle § 13 přestupkového zákona je fyzická osoba pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný. Podle § 15 přestupkového zákona nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, postačí zavinění z nedbalosti.

Ve svém posouzení závažnosti skutku obviněného správní orgán vycházel z těchto podkladů:

- policejní úřední záznam s 13 fotografiemi a výpisem z katastru nemovitostí
- vyjádření stanoviska obviněného

## II.

Po provedení dokazování správní orgán zhodnotil v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu veškeré podklady jednotlivě a zároveň ve vzájemných souvislostech, přičemž dospěl k následujícím závěrům:

Po právní stránce jednání obviněného naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. g) památkového zákona, tedy provádění archeologického výzkumu v rozporu s ustanovením § 21 odst. 2 památkového zákona, přičemž současně obviněný nespĺňuje ani požadavky podle § 21a odst. 2 památkového zákona. Za provádění archeologických výzkumů v rozporu s výše citovanými ustanoveními zákona o státní památkové péči může krajský úřad uložit podle ustanovení § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4.000.000,- Kč.



Dle ustanovení čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, je součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví také Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná), a v souladu s touto jsou příslušné správní orgány povinny dle § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem této Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tímto účelem se podle odstavce 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva a které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Podle odstavce 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle článku 3 odst. 1 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví. Podle odst. 2 téhož článku Úmluvy se Česká republika zavázala též zajistit, aby vykopávky a další potencionálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že vykopávky jako velmi specifická a současně destruktivní forma provádění archeologického výzkumu, vyžadují výslovnou a pevně danou proceduru k získání oprávnění tyto vykopávky provádět.

Na tento závazek reagovala Česká republika tak, že dává oprávnění k provádění archeologických výzkumů přímo na základě zákona o státní památkové péči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, Praha v. v. i. a Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, Brno v. v. i., jak to vyplývá z ustanovení 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Ostatní tuzemské osoby mohou provádět archeologické výzkumy pouze na základě povolení Ministerstva kultury a následně uzavřené dohody s Akademií věd České republiky o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů podle § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Po vstupu České republiky do Evropské unie byl okruh oprávněných subjektů rozšířen o státní příslušníky jiného členského státu Evropské unie, kteří splňují podmínky pro výkon této činnosti podle předpisů svého domovského státu a tuto skutečnost jsou schopni doložit, jak předpokládá zejména § 21a zákona o státní památkové péči ve spojení se zákonem o uznávání odborné kvalifikace. Jiné subjekty než výše uvedené, nejsou oprávněny archeologické výzkumy provádět.

Jednou ze základních vlastností archeologického dědictví je jeho neopakovatelnost. Již jednou zničená lokalita nikdy nepřinese zprávu, která v ní byla před jejím zničením obsažena. Nejde totiž jenom o fyzické zničení případných movitých nebo nemovitých archeologických nálezů, ale také o zničení vazeb mezi těmito nálezy navzájem a jejich vazby k okolí. Pouze takováto vazba může být vodítkem pro to, kdy, v jaké době a proč se daný náleží používal, zdali nebyl následně používán k druhotnému účelu, který se lišil od původního užití. Důvodem pro udělení speciálního oprávnění provádět archeologické výzkumy zejména destruktivní metodou, je tedy zánik archeologické situace, kterou již nelze obnovit.

Podle § 21 až § 21b památkového zákona klade právní úprava na osoby, které provádějí archeologické výzkumy, určité formální i věcné požadavky. Důvodem pro stanovení těchto požadavků je jak vnitrostátní, tak mezinárodní potřeba zajistit ochranu archeologického dědictví mimo jiné i tím, že provádění archeologických výzkumů může být svěřeno jen osobám, které mají nejen dostatečné přístrojové vybavení ale i vybavení odbornými znalostmi. Jak tuzemská, tak mezinárodní úprava požaduje, aby osoba, která provádí archeologické výzkumy, byla držitelem určitého povolení. Přitom touto osobou je subjekt, který nejen provádí



vlastní průzkumné práce, ale především vyhodnocuje výsledky těchto průzkumných prací z hlediska archeologického dědictví. Tedy osobou, která má být držitelem zmíněného povolení, má být osoba, která provádí průzkumné práce a následně tyto průzkumy z hlediska archeologického dědictví vyhodnocuje.

Identifikace movitých i nemovitých nálezů může být prováděna různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímáním nebo pomocí geofyzikálních metod, tj. radiometrickými, magnetometrickými a podobnými metodami. Z uvedeného vyplývá, že průzkum území detektorem kovů za účelem lokalizace archeologických pozůstatků je nedestruktivní metodou výzkumu, a to výzkumu archeologického, neboť jeho cílem byla lokalizace archeologických pozůstatků.

Archeologický výzkum by měl probíhat ve dvou základních fázích, a to terénní a zpracovatelsko-vyhodnocovací. Terénní fáze zahrnuje zejména postupné rozebírání archeologických situací, vyjímání movitých archeologických nálezů ze situací, jejich uložení a evidenci. Z hlediska teoretického přístupu je třeba archeologický výzkum popsat jako proces vedený s cílem

- identifikovat soubory movitých a nemovitých archeologických nálezů, které jsou uloženy v zemi, popřípadě v zásypech, kleneb, stropů či podlah stavebních objektů,
- dokumentovat prostorové rozložení těchto movitých či nemovitých nálezů a vazby a vztahy mezi nimi,
- provést interpretaci prozkoumaného komplexu primárních hmotných a nehmotných archeologických pramenů a na základě této interpretace rekonstruovat vývoj osídlení sledovaného prostoru.

Je jednoznačně prokázáno, že obviněný není oprávněnou organizací ve smyslu § 21 odst. 2 památkového zákona a ani není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2 památkového zákona. I přes tuto skutečnost uvedený den, tj. 16. 11. 2023 prováděl průzkum detektorem kovů na parcele č. 900/23 v katastrálním území obce Vrchy, okr. Nový Jičín. Detektor kovů byl zaznamenán hlídkou policie, a ani obviněný jeho existenci nepopřel.

V daném případě obviněný zjevně prováděl činnost, která směřovala k cílenému vyhledávání kovových movitých archeologických nálezů (identifikace kovových předmětů na území archeologické lokality) a k rozebírání archeologických situací s cílem vyjmout kovové movité archeologické nálezy měl obviněný k dispozici krumpáč. Z hlediska výše uvedeného základního popisu cílů i fází archeologického výzkumu šlo zjevně o činnost, kterou lze označit jako dílčí fáze archeologického výzkumu, tedy jako archeologický výzkum.

Dle ustanovení § 23b památkového zákona může krajský úřad po dohodě s ministerstvem kultury vydat plán území s archeologickými nálezy v kraji. Jelikož Moravskoslezský kraj takovýto plán vytvořený nemá, je třeba, v souladu s výkladovou praxí soudů počítat s tím, že celé území Moravskoslezského kraje je územím s archeologickými nálezy. Skutková podstata přestupku archeologického výzkumu bez oprávnění je tedy naplněna již tím, že osoba s detektorem prochází krajinou za účelem něco nalézt.

Je jednoznačně prokázáno, že obviněný se dne 16. 11. 2023 před 10.58 h procházel s detektorem kovů a náčiním k výkopům v katastru obce Vrchy. Tuto skutečnost má správní orgán potvrzeno úředním záznamem policie, ani obviněný to policejní hlídce nepopřel. Jak bylo uvedeno výše, je lhostejno, zda se jednalo o pozemek Březovské zemědělské společnosti, která obviněnému vystavila potvrzení k vyčištění svých pozemků od kovových předmětů detektorem, nebo o pozemek České republiky, kde má právo hospodařit Lesy České republiky, s. p.; neboť se v obou případech jedná o území s archeologickými nálezy. Skutková podstata



přestupku by tedy byla naplněna, i kdyby obviněný prováděl detektorovou prospekci pouze na pozemcích zemědělské společnosti.

Jelikož nebylo prokázáno a ani z doložených dokladů nevyplývá, že byl přestupek spáchán úmyslně; správní orgán konstatuje, že přestupek byl spáchán z nedbalosti.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody ve vzájemných souvislostech a došel k následujícím závěrům:

Správní orgán má za jednoznačně prokazané, že obviněný dne 16. 11. 2023 před 10:58 h., chodil po katastru obce Vrchy s detektorem kovů a prozkoumával půdu. Při stanovení výše uložené pokuty vzal správní orgán v úvahu následující polehčující okolnosti. Správní orgán nemá důkaz o tom, že by obviněný neprováděl neoprávněný archeologický výzkum poprvé. Obviněný při podezření na nález nevybuchlé munice sám zavolal policejní hlídku, tak jak mu ukládá zákon (oznamovací povinnost dle zákona č. 91/2024 Sb., o municích, ve znění pozdějších předpisů), a s policejní hlídkou spolupracoval. Taktéž zřejmě nenašel žádný nález a neporušil žádné související prostředí nálezu (tzv. nálezovou situaci). V neprospěch obviněného naopak svědčí fakt, že povolení od společnosti Březovská zemědělská má již od května roku 2022, lze tedy předpokládat, že minimálně po tuto dobu se neoprávněné činnosti věnuje.

Při stanovení výše sankce pak také mimo jiné správní orgán přihlédl k tomu, jaké náklady si vyžádá opatřit si prostředky ke spáchání tohoto přestupku. Náklady na pořízení běžného hobby detektoru kovů se pohybují v rozmezí 3 990,- Kč až zhruba 40 990,- Kč. Náklady na zapůjčení detektoru představuje částka v rozmezí od 91,- Kč do 600,- Kč za jeden den s povinností složit kauci v rozmezí od 3 000,- Kč do 10 000 Kč. Při tomto určení vycházel správní orgán z nabídkových cen zboží a služeb dvou velkých internetových obchodů s pomůckami pro detektoráře ([www.lovecpokladu.cz](http://www.lovecpokladu.cz) a [www.detektorykovu.cz](http://www.detektorykovu.cz)).

V souladu s ustanovením § 35, § 48 odst. 1 písm. a) a § 49 odst. 1 zákona přestupkového zákona, lze za přestupek uložit jako správní trest mimo jiné i propadnutí věci nebo jiné hodnoty, která byla ke spáchání přestupku užitá nebo určena. Jestliže pachatel věc, která by mohla být prohlášena za propadlou, před uložením propadnutí věci zničí, poškodí, zcizí, zatají, učiní neupotřebitelnou nebo zužitkuje, nebo jestliže jinak propadnutí takové věci zmaří, může mu být uloženo propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.

Obviněnému již byla původním příkazem vyměřena pokuta ve výši 10 000 Kč, a ačkoliv byl příkaz zrušen, nelze podle ustanovení § 90 odst. 3 přestupkového zákona obviněnému uložit vyšší výměru správního trestu. Pokud by však řízení proběhlo bez předchozího příkazu, byla by výše pokuty stanovena takto: V případě, že by policejní hlídka obviněnému detektor zabavila na místě, byla by mu následně uložena sankce pokuty podle ustanovení § 35 písm. b) přestupkového zákona a zároveň sankce propadnutí věci, která byla užitá ke spáchání přestupku dle § 35 písm. d) přestupkového zákona. V případě, že detektor nebyl policejní hlídkou zabaven, a proběhlo by celé řízení (bez původního příkazu), byla by obviněnému vyměřena sankce pokuty ve výši 3 – 5 tisíc korun českých, navýšená o průměrnou cenu vybavení detektoráře, tedy o 20 000 Kč. Sankce nemá mít účinek pouze represivní, ale i generálně preventivní, tedy odrazující. V dané věci dospěl správní orgán k závěru, že uložená sankce tento odrazující účinek splní.

Uložená pokuta není pokutou zjevně nepřiměřenou, její výše odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanoveném v ust. § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona v rozmezí do 4 000 000 Kč. Pokuta byla



uložena zcela při dolní hranici sazby. Z výše uvedené pokuty je zřejmé, že tato nemá likvidační charakter a ani sám obviněný námitku takového charakteru ve svém vyjádření neuvedl.

Dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán tedy v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Závěrem je nutno konstatovat, že je prokázáno že obviněný, prováděl archeologický výzkum pomocí detektoru kovů v katastru obce Vrchy, okres Nový Jičín, ač k tomu není oprávněn. A svým jednáním pak mohl ohrozit veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. A proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

## Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným na krajském úřadě, odboru kultury a památkové péče.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.



Mgr. Karin Vitásková  
vedoucí odboru kultury a památkové péče



## Rozdělovník

Účastníci řízení: [redacted] [redacted] [redacted]